

[Kim Behnke]

Jeg er fuldt ud enig med statsministeren i, at dette forslag er ikke det allermost fornuftige, man kan foretage sig. Men som tidligere under debatten fremført er jeg også mere end enig med de ordførere fra henholdsvis Venstre og De Konservative, der har godtgjort, at det er et endda overordentlig dårligt forslag, vi har med at gøre her. Som også refereret tidligere er der tale om, at man i øjeblikket, særlig fra Det Konservative Folkeparti, gør meget ud af i læserbrevsspalterne at fortælle om, hvor skadeligt forslaget er. Man hæfter sig ved en sikkert rigtig udtalelse fra Industrirådet om, at det i værste fald vil komme til at koste 10.000 arbejdspladser.

Jeg vil derfor gerne stille følgende spørgsmål til statsministeren: Hvorfor gør man fra regeringens side ikke dette forslag til et kabinets-spørgsmål? Hvorfor vil man acceptere, at et flertal i Folketinget vedtager noget, der er så skadeligt, at det kommer til at koste i hvert fald 10.000 arbejdspladser?

Spørgsmålet kan udbygges med følgende: Skal vi også i denne sag opleve, at flertallet i Folketinget måske 22-23 gange vedtager ting uden om regeringen, på samme måde som det i en årrække skete på forsvarsområdet, indtil man tog konsekvensen og udskrev et valg på spørgsmålet i 1988?

Jeg er nemlig helt sikker på, at hvis der blev udskrevet valg på dét grundlag, som vi har til diskussion i øjeblikket, ville både statsministerens parti og mit eget parti nyde godt af det, mens de partier, der er så uansvarlige at stå bag det her, ville få en gevaldig lærestreg.

Derfor er det et spørgsmål, om dette forslag ikke i virkeligheden ville være velegnet til at blive gjort til et kabinetsspørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, hr. Kim Behnke, men regeringen mener jo ikke, at CO₂-afgiften er så skadelig – det er sagen. Regeringen synes jo, det er utrolig fornuftigt og nødvendigt. Regeringen har meget store problemer i denne sag, fordi det er dens faktiske synspunkter, og derfor er det også lidt utroværdigt, når de kører så hårdt op imod det. Men regeringens indstilling er jo faktisk, at den er parat til det. Den vil så bare gerne have det koordineret med EF. O.k., det er et synspunkt, man kan have, men det berettiger jo ikke til det

arsenal af kritik, som man har rullet op her i dag.

Når statsministeren slutter med at sige, at han håber, dette her er noget, der kan blive gennemført med et bredt flertal, er det vel også den tydeligste lærestreg til de borgerlige ordførere: Tag det nu lige lidt med ro med jeres kritik, for det kan jo være, at jeres partier kommer til at stemme for det i den sidste ende! Det var det, statsministeren sagde til jer. (*Munterhed*).

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Siden førstebehandlingen af dette beslutningsforslag har regeringen haft flere drøftelser med både Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og på det sidste også med Socialistisk Folkeparti. Under disse drøftelser har vi i forlængelse af de tilkendegivelser, vi gav under førstebehandlingen, været positivt indstillet over for at indføre CO₂-afgifter som et middel til reduktion af drivhuseffekten.

Der har fra flere sider været henvist til, at dette forslag var et forslag, som skulle være kommet op i KVR-regeringens energihandlingsplan, og jeg skal derfor tillade mig at citere fra den:

»Regeringen vil stile mod en omlægning af energiafgiftssystemet, således at det bedre understøtter de langsigtede energi- og miljøpolitiske målsætninger uden at tilsidesætte andre samfundsmæssige hensyn, herunder hensynet til at konkurrenceevnen over for udlandet ikke forringes. I overvejelserne herom vil bl.a. indgå indførelse af miljøafgifter på CO₂ . . .«

Og senere:

»Det er regeringens generelle mål at nedbringe det samlede skattetryk. En omlægning af energiafgiftssystemet må derfor ses i sammenhæng med udviklingen i andre skatter og afgifter.

Regeringen lægger vægt på, at en omlægning af energiafgiftssystemet ses i internationalt perspektiv, herunder udviklingstendenserne i de øvrige EF-lande; det gælder navnlig i forbindelse med hensynet til erhvervslivets konkurrenceevne over for udlandet. Derfor må der tages særlige hensyn til de energiintensive virksomheder og brancher.«

Disse synspunkter, der står i »Energi 2000«, har været nøjagtig de synspunkter, regeringen har fremført under forhandlingerne, hvor der altså ikke blandt forslagsstillerne var tilslutning